

Datum: 26.10.2024

Medij: Vesti

Rubrika U fokusu

Autori: Đorđe Barović

Teme: Vojska Srbije

Naslov: Odani drugu, pušci i otadžbini

Napomena:

Površina: 1596

Strana: 10,11

МОДЕРНИ ВИТЕЗОВИ

ОСАМ ДЕЦЕНИЈА 63. ПАДОБРАНСКЕ БРИГАДЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

У БРИГАДУ НЕ МОЖЕ СВАКО: 63. је једна од најбољих војних специјалних јединица у свету

Прва класа Падобранске школе

Први скок у Новом Саду

Прва класа Падобранске школе
Први падобрански скок у Србији изведен је 2. септембра 1926. на аеродрому у Новом Саду. Извео га је потпоручник тадашње Југословенске војске Драгутин Долански са висине од 650 метара.

Већ 1938. године у Београду је одржана Прва међународна ваздухопловна изложба у оквиру које је на земунском аеродрому изведен групни скок десет падобранаца.

Међу њима је била и Катарина Матановић, прва жена падобранац у ондашњој Југославији све до 1941. године.

У том предратном периоду у Панчеву је отворена падобранска школа која је требало да у оружане снаге тадашње Југославије уврсти и ову војну формацију. Школа је 1941. пребачена у Нови Сад, али никада није оформљена посебна јединица.

Одани другу, пушци и отаџбини

Ветерани су увек ту

Момчило Минић каже да му је неизмерна част што је служио у 63. падобранској бригади и да је поносан на припадност овој јединици.

- Својим радом, и у рату, али и у миру показали смо своју велику љубав и оданост Србији. Ветерани 63. падобранске бригаде увек су ту када затреба и отаџбина на њих увек може да рачуна - поручује Минић.

ПИШЕ: Ђорђе БАРОВИЋ

Одани су другу, пушци и отаџбини и важе за једну од најелитнијих војних специјалних јединица у свету. У касарни "Наредник-пилот Михајло Петровић" у Нишу, уз присуство највиших званичника Србије, 63. падобранска бригада Војске Србије недавно је прославила осам деценија постојања.

Указом председника Србије, бригади је додељен Орден белог орла са мачевима трећег степена за нарочите заслуге у изградњи система одбране и извршавању безбедносних задатака. Ова јединица се већ поноси Орденом народног хероја који је добила због заслуга у одбрани од НАТО агресије 1999. године.

Братство

- Нека вам та беретка буде стални подстицај да budete достојни братства у који сте примљени. Следите своје командире, учите од њих, поштујте њихово искуство и никада не заборавите светле примере и традицију ваше јединице. Чврсто верујем да ће елитна 63. падобранска бригада наставити да своје задатке извршава у складу с највишим стандардима и

професионализмом. Чувајте дух своје јединице, јер је он ваша највећа снага - поручио је на свечаности Милош Вучевић, председник Владе Србије.

Братство је реч коју с поносом изговора и Видоје Ковачевић, пуковник у пензији и некадашњи начелник ратног штаба ове јединице 1999. године. Последњих година успешно предводи Удружење ветерана 63. падобранске бригаде.

- Братство је реч која нас повезује и због које се сви припадници јединице осећају посебно. У бригаду не може свако. Али, када се прође обука и када се добије значка падобранаца тада постајете део братства. Припадници наше бригаде познати су по томе што своје саборце не остављају ни у рату, али ни у миру. Бројни су примери јунаштва током рата, али и солидарности у мирнодопском периоду - истиче Ковачевић.

ПОВЕЗАНИ И ПОСЛЕ АКТИВНЕ СЛУЖБЕ: Видоје Ковачевић

оданости јединици - прича идејни творац ове идеје Момчило Минић, који са породицом већ четврт века живи и ради у Бечу. Његов син је недавно положио заклетву и с поносом ставио првену беретку, заштитни знак ове јединице.

Историјат

Бригада је званично формирана 14. октобра 1944. године у војној бази код Барија у Италији. Јединица је данашњи назив добила 1954. године, али је у тадашњој ЈНА прошла трновит пут, у два наврата је расформирана, најпре 1945, а затим и 1959. године. Формирана је такође још два пута 1953. и 1967. године.

- Септембра 1944. године у центру за обуку Гравина започела је падобранска и диверзантска обука, курс из топографије, као и обука у коришћењу свих врсти пешадијског наоружања из тог периода. Од 191 војника и старешина који су завршили обуку формиран је 1. падобрански батаљон. За команданта је постављен поручник Чедомир Вранић - подсећа Благоје Ковачевић.

Та прва група специјалаца је из Италије 1944. године бродом пребачена у Дубровник, а 6. јануара стигла је у Београд. Међутим, средином јула 1945. године 1. падобрански батаљон је расформиран.

У периоду од 1946. до 1950. у Новом Саду је постојао падобрански курс Команде ваздухопловства, а по наређењу Генералштаба 1946. године у Белој Цркви је формиран 46. падобрански батаљон. Због тадашње кризе са Совјетским савезом и могуће агресије са истока, у јануару батаљон је дислоциран у Мостар.

Наредбом ВКОС бр. 200 од 5. фебруара 1953. у Шапцу је формирана 63. падобранска бригада. Марта следеће године је враћена у Нови Сад. Због тадашње процене да у будућим ратовима

Ветерани са премијером и другим званичницима на прослави јубилеја

Datum: 26.10.2024

Medij: Vesti

Rubrika U fokusu

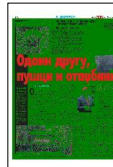
Autori: Đorđe Barović

Teme: Vojska Srbije

Naslov: Odani drugu, pušci i otadžbini

Napomena:

Površina: 1596

Strana: 10,11

ФОТОГРАФИЈЕ: МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ, УДРУЖЕЊЕ ВЕТЕРАНА 63. ПАДОБРАНСКЕ БРИГАДЕ, ПРИВАТНА АРХИВА

**БРОЈНА
ОДЛИЧЈА:**
Бригада се
поноси
Орденом
народног
хероја

Припадници елитне јединице познати по јунаштву током рата и солидарности у мирnodопском периоду

ОПИСАО БРОЈНА ДЕЈСТВА:
Момчило Минић (у средини)
на једној од промоција

Филмске акције

За 63. падобранску бригаду Војске Србије везује се читав низ готово нестварних, филмских прича из рата. И већина је тачна. Једна од њих је да су током рата у Хрватској, у више наврата успели да заробе ратне заставе неколико специјалних јединица Хрватске војске. Ковачевић потврђује ову причу.

- Неколико хрватских застава је заробљено. Једна на подручју Мостара, друга на подручју Чапљине и на још неким ратиштима у Хрватској. Највећи пораз за неку је-

диницу је када јој непријатељ зароби ратну заставу. То је истовремено и једна од највећих победа за јединицу која то учини - објашњава овај пуковник у пензији. Ипак, још поноснији је на исказану храброст јединице током 1998, а затим и 1999. године.

О том периоду сведочи и роман "63. - тренутак вечности", ратног ветерана ове јединице Момчила Минића. То је заправо други аутентичан записи о ратним акцијама јединице. Први је "Небеска ружа" у којој је Минић описао ангажовање ове јединице 1991. и 1992. године.

- Књигу сам посветио нашим палим саборцима. Желео сам да се

ма неће бити потребне веће падобранске јединице, крајем 1959. по наредњу Генералштаба ЈНА 63. падобранска бригада је расформирана и од ње су формирана три самостална падобранска батаљона: 159. падобрански батаљон у Скопљу, 127. падобрански батаљон у Батајници и 148. падобрански батаљон у Церкљу.

**Провера
пред скок
1977. године**

За новију историју јединице битна је и 1964. година када је у Нишу оформљен Падобрански наставни центар. Три године касније, 5. децембра 1967. године поново је формирана 63. падобранска бригада и од тада је седиште јединице у том граду.

До 1992. била је део Југословенске народне армије, од 1992. до 2003. Војске Југославије и од 2003. до 2006. Војске Србије и Црне Горе. Јединица је била ранга бригаде да би након реорганизације Војске Србије постала батаљон. Поново је постала бригада крајем 2019. Намењена је за специјалне, извиђачке и диверзантске операције дубоко иза непријатељских линија.

Ратни ангажман у бившој Југославији јединица је започела у Словенији када је та република одлучила да се отцепи из СФРЈ.

- Бригада је 26. јуна 1991. године дислоцирана на аеродром Церкљу са првенственим дефанзивним задатком заштите имовине тадашње савезне државе. Управо нашим ангажовањем сачувана је комплетна инфраструктура аеродрома, ваздухоплови и обезбедили смо да прелете на безбедне аеродроме - присећа се Ковачевић.

Потукли Орића и странце на Космету

Ковачевић додаје да је поводом 80 година од оснивања, представљена још једна књига о јединици - "63. падобранска бригада - модерни српски витезови".

- Имали смо част и задовољство да све оне догађаје који су малтене непознати нашој јавности претворимо у књигу која је првенствено намењена млађој популацији - наводи Ковачевић.

Књига је свечано представљена 12. октобра у Дому војске у Нишу, а између корица нашло се до сада широј јавности више операција ове бригаде.

Међу тим акцијама је спасавање пилота из Сплитског канала или чување имовине у опкољеном Ваздухопловном заводу Змај у Загребу. Ипак, шира јавност не зна да је управо ова бригада 1993. године до ногу потукла јединице под командом Насера Орића.

- Интервенција је уследила после низа напада на српска села у околини Сребренице. Толико смо били успешни у тој акцији да смо буквално ушли у град. Али, интервенисао је француски генерал Филип Морион, тадашњи командант Унпрофора у БиХ и ми смо се вратили - открива Ковачевић. Као ратни командант Штаба јединице, са поносом се присећа 1999. године када су учествовали у одбрани отаџбине, на самој граници са Албанијом. Тамо су схватили да се не боре само против тзв. ОВК, већ и против инструктора и припадника неких од најелитнијих специјалних јединица земаља запада, али и одреда муџахедина.

ОДБРАНА ОТАЏБИНЕ: 1999. је чувана граница

**НАМЕЊЕНА
МЛАДИМА:**
Најновија
књига о
бригади
описује
непознате
деталје

**ИСКАЗАЛИ
ХРАБРОСТ:**
Припадници
јединице
на терену

њихова имена и храброст никада не забораве. Настао је роман који описује шта смо све видели и доживели током НАТО агресије. Нисам желео да улешавам или скривам стварност, већ сам је описао онаквом каква је и била тих месеци на самој граници са Албанијом - прича Минић. Овај роман је пре неколико година добио престижну награду Златни витез.

